

HÃY LẤY CHÚA LÀM NIỀM VUI, NGƯỜI SẼ CHO ĐƯỢC PHÍ CHÍ TOẠI LÒNG!

... Tháng 9 năm 2014 **Chị Marie Aimée nữ tu Dòng Đức Bà Phù Hộ** mừng Ngọc Khánh Khấn Dòng. Xin nhường lời cho Chị gọi lại một chặng đường dài trải qua với sự trung tín và lòng tri ân chân thành.

Tôi chào đời tại thành Savoie ở miền Đông nước Pháp trong một gia đình Công Giáo nhưng chỉ có thân mẫu sống đạo. Lúc nhỏ tôi theo học giáo lý như các bạn đồng tuổi ở vào thời kỳ đó và cố gắng áp dụng những gì tôi học được. Thế nhưng suốt thời gian tuổi thơ tôi không có dịp gặp Các Nữ Tu. Tôi cử hành nghi thức Tuyên Xưng Đức Tin thật nghiêm chỉnh và quyết tâm thực thi lời hứa sống đúng tư cách tín hữu Công Giáo cũng như tham dự Thánh Lễ mỗi Chúa Nhật. Đó là điều tôi đã làm suốt cuộc đời tôi.

Và THIÊN CHÚA đã ghé mắt nhìn đến tôi. Chặng đầu tiên là một bạn gái thân nhất của tôi báo tin vào dòng tu năm bạn đúng 18 tuổi. Tin bất ngờ đến với tôi như một cú sốc, bởi lẽ tôi không chờ đợi một quyết định như thế, đồng thời gọi lên trong tôi niềm ý thức: "Chuyện từ bỏ thế gian đi tu là điều vẫn hiện hữu". Tôi liền đến thăm bạn nơi Dòng bạn đang sống và tham dự một tuần tĩnh tâm nơi Cộng Đoàn Các Nữ Tu.

Cùng thời gian này, để chuẩn bị hành nghề tương lai là giáo sư dạy cắt may, tôi chuyển đến thành phố Lyon để làm việc ban ngày và theo học vào ban tối tại Trường Kỹ Thuật Martinière. Tôi trọ nơi Cư Xá của Các Nữ Tu Dòng Đức Bà Phù Hộ, bởi vì gia đình tôi ở cách xa Lyon đến 80 cây số. Chính nơi Cư Xá này mà từ từ - với việc trưng bày Minh Thánh Chúa để Cầu Thánh Thể mỗi ngày - tôi nhận ra THIÊN CHÚA gọi tôi vào đời sống tu dòng. Ban đầu tôi cưỡng lại Tiếng Gọi bởi lẽ tôi rất thích tự lập và bám chặt vào sự tự do của tôi. Nhưng ai có thể kháng cự cùng THIÊN CHÚA??? Thế là trong đầu tôi cứ xuất hiện một tư tưởng cố định lẫn lộn theo tôi mọi nơi mọi lúc: "*Mình nên đi tu! Mình phải trở thành nữ tu!*".

Sau mấy tháng đắn đo lưỡng lự sau cùng tôi chấp nhận Thừa Vâng và đến gặp Nữ Tu giám đốc Cư Xá để trình bày sự việc với xác tín rằng tôi không thể quay ngược lại đằng sau. Năm ấy tôi 22 tuổi và kể từ ngày đó đến nay tôi không bao giờ hối tiếc về quyết định xin gia nhập Dòng Tu. Dĩ nhiên trong cuộc sống tu trì cũng có những lúc khó khăn như bất cứ cuộc sống nào khác, nhưng THIÊN CHÚA luôn luôn có mặt tại đó để giúp đỡ chúng ta. Thật là điều tốt lành khi chúng ta hoạt động cho Chúa, vì Chúa và với Chúa.

Trong cuộc đời tu trì, tôi từng làm nhiều điều thú vị, khám phá nhiều miền khác nhau kể cả các lục địa khác nhau. Chẳng hạn tôi từng sống 13 năm bên Cameroun tại thành phố Douala để mở và điều khiển một Vườn Trẻ theo lời yêu cầu của các giáo dân trong một họ đạo muốn có một Vườn Trẻ Công Giáo do

một Nữ Tu trông coi. Rồi tôi thay đổi nhiều chỗ ở khác nhau trong nước Pháp cũng như làm giáo sư trường Nữ Công Gia Chánh.

Tôi sẽ mừng Ngọc Khánh Khấn Dòng vào tháng 9 tới đây tại thành phố Épernay, miền Bắc nước Pháp, và dự định mời những người tôi có dịp gặp gỡ quen biết trong các sinh hoạt tông đồ của tôi. Tôi muốn dâng lời chúc tụng ngợi khen cảm tạ THIÊN CHÚA về tất cả những gì Chúa làm xuyên qua các phương tiện bé nhỏ nghèo nàn của tôi và tôi muốn nói với mọi người:

- *Thật bổ công dâng hiến cuộc đời cho THIÊN CHÚA.*

Quả thật THIÊN CHÚA ban phát ơn lành cho chúng ta cách bội hậu. Chúa đổ tràn Tình Yêu của Người vào lòng chúng ta và làm cho chúng ta cảm nghiệm sự hiện diện linh động và hữu hiệu của Người.

Nếu phải làm lại từ đầu, chắc chắn tôi sẽ không do dự quyết định chọn cuộc sống tu dòng!

... "Cứ tin tưởng vào Chúa và làm điều thiện, thì sẽ được ở trong đất nước và sống yên hàn. Hãy lấy Chúa làm niềm vui của bạn, Người sẽ cho được phỉ chí toại lòng. Hãy ký thác đường đời cho Chúa, tin tưởng vào Người, Người sẽ ra tay. Chính nghĩa bạn, Chúa sẽ làm rực rỡ tựa bình minh, công lý bạn, Người sẽ cho huy hoàng như chính ngọ. Hãy lặng thinh trước mặt Chúa và đợi trông Người. Bạn chẳng nên nổi giận với kẻ được thành công hay với người xảo trá .. Chúa giúp con người bước đi vững chãi, ưa chuộng đường lối họ dõi theo. Dù họ có vấp cũng không ngã gục, bởi vì đã có Chúa cầm tay. Từ nhỏ đại tới nay tôi già cả, chưa thấy người công chính bị bỏ rơi, hoặc dòng giống phải ăn mày thiên hạ. Ngày ngày họ thông cảm và cho mượn cho vay, dòng giống mai sau hưởng phúc lành. Hãy làm lành lánh dữ, bạn sẽ được một nơi ở muôn đời. Bởi vì Chúa yêu thích điều chính trực, chẳng bỏ rơi những bậc hiền trung .. Miệng người công chính niệm lễ khôn ngoan, và lưỡi họ nói lên điều chính trực. Luật THIÊN CHÚA, họ ghi tạc trong lòng, bước chân đi không hề lỗi đảo .. hãy trông chờ Chúa, giữ vững đường lối Người, rồi Người sẽ cất nhắc bạn lên và ban đất hứa làm gia nghiệp" (Thánh Vịnh 37(36),3-7/23-28/ 30-31).

("Église de Châlons-en-Champagne", Diocèse de Châlons, No 09, 25 Avril 2014, trang 134-135)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

